

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Theologia Scholastica Secundum Viam Et Doctrinam D. Thomæ Aquinatis, Doctoris Angelici

In Celebri Archiepiscopali Benedictina Universitate Salisburgensi, methodo
& norma ibidem usitata publicè tradita, & in IV. Tomos digesta ; Qvorvm
Primvs Tractat De Deo Vno Et Trino, Deq[ue] Creatura Angelica ...

Mezger, Paul

Augustæ Vindelicorum, 1695

§. II. Explicatur illuminatio Angelorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73455](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73455)

§. II.

Explicatur illuminatio Angelorum.

Illuminatio species quaedam locutionis est, quam dari ab Angelis superioribus versus inferiores, doctrina est Doctoris Angelici hic q. 107. a. 1. accepta ex D. Dionysio l. d. Cael. Hier. c. 3. & 7. cum quo sentiunt SS. PP. in communi, praesertim Hieron. & Ambros. affirmantes, illas voces II. 63. *Quis est iste, qui venit de Edom?* & Psal. 33. *Quis est iste Rex gloria?* esse Angelorum inferiorum à superioribus Angelis de gloria Christi attendentis instrui & illuminari desiderantium.

Congruentia rationem primò ex parte DEI dat S. D. quòd DEUS juxta ordinariu modum gubernandi non facit per se solum, quòd potest mediantibus causis secundis: sed ita DEUS illuminat Angelos inferiores, ut tamen haud dubiè id possit mediantibus Angelis superioribus: ergo.

Secundò ex parte Angeli, tum quia conveniens est recto rerum ordini, ut inferiora perficiantur à superioribus, tum quia bonum est communicativum sui, ideòque Angeli perfectiores acceptas à DEO illustrationes communicant Angelis inferioribus.

Fit autem illuminatio per hoc, quòd Angelus superior suam cognitionem universaliorè, quam habet de veritate revelata per inadæquatum usum suæ speciei, dividat in plures conceptus inadæquatos, & proportionatos ad particularitatem specierum inferioris Angeli; adeòque divisim ad inferiorè Angelum suam cognitionem dirigat, ut cum S. D. Thomistæ communitè.

Ratio est, quòd illuminatio sit quaedam materialis locutio, quæ cognitio unà cum ob-

jecto cognito dirigitur ad intellectum alterius: Sed non potest dirigi ad intellectum Angeli inferioris sub ea perfectione, sub qua est propria Angelo superiori, cum Angelus inferior habeat species minus universales in representando, ideòque improporionatas ad illum modum cognoscendi: ergo tantum sub minori universalitate, & majori particularitate, dividendo unum conceptum in plures magis particulares; aliàs intellectus Angeli inferioris nihil disceret, nec perficeretur à superiori.

Sed neque de omnibus his rebus fit illuminatio, de quibus est locutio. Cum enim illuminatio sit locutio per modum doctrinæ & magisterii (qua de causa D. Greg. Naz. or. 2. de Theol. & S. Joan. Damasc. l. 2. de fide. Angelos Hierarchia superioris appellant *Doctores inferiorum*) & per illam juxta D. Dionys. *intellectus purgetur a nescientia*, de his solummodò veritatibus datur illuminatio, quæ specialiter à DEO revelante dependent, ut mysteria gratiæ & futura contingentia; mutationes imperiorum, &c. alia enim veritates naturales à scientia Angelica perfectissimè penetrantur.

Ex quo habes, tria esse, quæ illuminatio ad locutionem superaddit. Primum est ordo & habitudo ad primam veritatem revelantem. Alterum, modus cognoscendi perfectior in illuminante. Tertium, confortatio intellectus inferioris, non effectiva, quasi per productionem novi luminis; sed objectiva, per explicatiorem propositionem veritatis ad captum Angeli inferioris.

Rectè proinde describes illuminationem, quòd sit locutio Angeli superioris cum inferiori, quæ illi manifestat veritatem tanquam à DEO acceptam & proportionatam ad captum inferioris.

ARTICULUS II.

Quæ & quot sint Hierarchia & ordines Angelorum?

SUMMARIUM.

1. Quid sit Hierarchia.
2. An una sit hominum & Angelorum?
3. Angelica Hierarchia triplex ex triplici modo illuminandi.
4. Et Divinam gubernationem recipiendi.
5. Nomina & significata Ordinum suprema ac prima Hierarchia.
6. Nomina & officia ordinum secundæ Hierarchia.
7. Nomina & officia ordinum tertiæ Hierarchia.

§. I.

Exponuntur Hierarchia.

Hierarchia significat sacrum principatum, h. e. quandam multitudinem & collectionem, sub uno principe ordinatam ad sacram operationem. Qua de causa primò non est Hierarchia inter Personas Divinas: quia licet inter illas detur ordo, non tamen datur principatus. *R. P. Metz. Theol. Schol. Tom. I.*

Neque secundò Hierarchia reperitur inter bruta, vel demones, quia sunt incapaces sacrae operationis.

Porro Hierarchia potest considerari dupliciter; vel secundum habitudinem ad principem, & caput, à quo regitur, vel secundum modum, quo à principe gubernatur. Si primò modo Hierarchiam accipias, certum est, quòd unica sit Hierarchia hominum simul & Angelorum, cum omnium sit unus Princeps, DEUS optimus maximus, à quo gubernantur, atque in finem supernaturalem diriguntur. Si verò secundò modo accipias, tunc hominum Christianorum communitas distinctam constituit Hierarchiam à communitate Angelorum; quippe quæ sub sensibilibus signis, Sacramentis videlicet & sacrificiis, gubernatur.

Angelica verò Respublica in triplicem Hierarchiam dividitur juxta communem Theologorum doctrinam, acceptam ex D. Dionys. de

P p a

Cæl.